

HERÄTYS - HERÄTYS - HERÄTYS

Rukoiletko herätystä? Minä olen toistanut tuota pyyntöä rukouksissani kerta toisensa jälkeen ajatellessani omaa maatani ja tietysti koko maailmaakin, mutta yllättäen en löytänyt Raamatusta koko herätys-sanaa. Toinen yllättävä piirre Raamatusta oli se, että puhuttaessa heräämisestä, aina oli kysymys jo Jumalaa tunnevista ihmisistä, seurakunnasta, papeista, uskovista, Jumalan valitusta kansasta, eli israelilaisista jne.

Paavali esimerkiksi kirjoitti opettaessaan uskovia pysymästä erossa pimeyden teoista; "Heräjä sinä, joka nukut, niin Kristus sinua valaisee." (Ef.5:14) - Eli puhuttiin jo hengellisesti elävästä, mutta nukkuvasta ihmisestä, joka herää näkemään totuuden.

Myös Psalmin kirjoittaja kirjoittaa uskon hengessä heräämisestä Jumalan läsnäoloon;

"Minä taas saan nähdä Sinun kasvosi vanhurskaudessa. Herätessäni Sinun läsnäolosi ravitsee minua." Ps.17:15. [*JKR]

- Jumala kehottaakin sanassaan VALITTUJANSA;
"Herää, herää, pukeudu voimaan, **sinä Herran käsivarsi!** Herää kuten muinaisina päivinä," Jes.51:9 [*JKR]

Jumalan kansan luopumustilaa ja herpaantumista kuvaa erityisesti Jes.64:6-12 [*JKR]

"Kaikki me olimme kuin saastaisia, ja kuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskaudemme... ..Ei ole ketään, joka huutaa avukseen Sinun nimeäsi, joka herää pitämään Sinusta kiinni... ..Mutta olethan sinä, Herra, isämme. Me olemme savi, ja Sinä olet meidän valajamme, kaikki me olemme Sinun kättesi tekoa. Älä, Herra, vihastu ylen määrin, äläkä ainiaan muistele pahoja tekoja. Katso ja huomaa, että me kaikki **olemme Sinun kansaasi.** Sinun pyhät kaupunkisi ovat tulleet raunioiksi, Siion on tullut erämaaksi, Jerusalem autioksi. ..."

- Vaikka vertaamme näitä jakeita usein Jumalattomiin ja heidän pahuutensa pimeyteen, tarkoitetaan tällä Raamatun tekstillä ensisijaisesti kuitenkin Jumalan valittua kansaa. Heillä oli Jumalan tuntemus, tietoisuus kautta historian, mitä Jumala oli heille tehnyt. He olivat kiintyneet maalliseen menoon ajautuen etäämmäksi Jumalastaan. Siitä tuli jälleen herätä palvomaan elävää Jumalaa.

Paavali käytti sanaa "herätä [-38:"syttyä"] *kateuteen ja kiivauteen*" puhuessaan Israelin lankeemuksesta, joka koitui pakanoiden pelastukseksi. (Room.11:11) Kysymyksessä oli Israelin, eli Jumalan valitun kansan herääminen tietoisuuteen siitä, että heille tarkoitettu siunaus onkin jo pakanoiden yllä.

Voimme myös lukea, kuinka lukuisa määrä pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi, - siis heräsivät todellisuuteen ja totuuden tuntuun. (Ap.t.6:7) Nämä papit suorittivat tehtäviään vain lähinnä kantaen pappis-suvun nimeä.

He olivat unohtaneet, että Jumalaa tulee palvella koko sydämellä ja antaumuksella.

Vanhaa testamenttia lukiessa, voimme nähdä usean henkilön olleen sen ajan "uskonpuhdistajia." He olivat herättämässä omaa kansaansa palvomaan isiensä Jumalaa ja näiden kertomuksista mekin saamme ammentaa tietoa ja tuntemusta ihmeellisestä Jumalastamme. Tänään olisi jälleen **aika herätä totuuden tuntuun** Jeesuksen kautta. Jospa papit täällä omassa maassammekin havahtuisivat etsimään todellista **Jumalan läsnäoloa** ja ammentaisivat kansalleen siitä lähteestä! Silloin emme vaeltaisi eksesissä, niin kuin lampaat ilman **paimenta**.

Herääminen voi olla myös havahtumista **kiitollisuuteen tai ylistykseen**, eli Jumalan syvään kunnioitukseen, kuten seuraavassa; "Silloin Herran kansa laskeutui porteille. Herää, herää, Debora! Herää, herää, laula laulu! Nouse, Baarak! Ota vankeja saaliiksesi." Tuom.5:11-13 [*JKR]

- Myös Psalmeista saamme lukea valtavia ylistystekstejä Jumalalle;

"Jumala, sydämeni on valmis, sydämeni on valmis: Minä haluan laulaa ja soittaa. Herää, sieluni,

herää, harppu ja kitara. Minä tahdon herättää aamuruskon. Herra, Sinua minä kiitan kansojen keskuudessa, veisaan kiitostasi kansankuuntien keskellä. Sinun armosi on suuri. Se ulottuu taivaisiin ja totuutesi pilviin asti. Korota itsesi yli taivaitten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan." Ps.57:8-12 [*JKR]

Uudestisyntyminen ei ole heräämistä. Se on hetki, jolloin synnyttään Jumalan lapsiksi, mutta kuten lapsillakin, meillä on kyllä taipumus **väsyä** ja nukahtaa tuon tuostakin. Tästä Jeesus puhui vertauksessaan "viisi ymmärtävistä ja viisi tyhmää neitsyttä." (Matt.25:1-13) Heille kaikille tuli uni, mutta viisi ymmärtävistä neitsyttä olivat valmistautuneet yljän tulemiseen ja olivat näin nukkuessaankin valvotuneita. - Nämä olivat siis kaikki samaan ryhmään kuuluvia. He olivat neitsyitä, jotka olivat kutsutut olemaan valmiina ylkää varten. Tällä vertauksella Jeesus kehottaa siis valvomaan, että olisimme valmiita heräämään vanhurskaiden ylösnousemusta varten; Jes.26:19. 1Kor.15:23. 1Tess.4:16,17. Ilm.20:4-6.

Meille ihmisille on hyvin tyyppillistä *jumaloida* jotain sanaa, tekoa tai tapaa toimia. Eikä tarvitse kauankaan katsella "puhdasoppista" seurakuntaa, kun jo saatamme havaita siellä muutomenoja, huomion kiinnittämistä Jumalan sijasta toisarvoisiin pikkuseikkoihin tai jonkin rituaalin erityiseen ihannoitettiin sen rituaalin itsensä vuoksi. Niin herkästi Unohdamme, miksi ja ketä varten suoritamme tekojamme ja palveluksiamme.

Herätys - sanana saattaa olla hyvin unettava ja lamaanuttava. *Hoemmeko sitä kuin mantraa* rukouksissamme tekemättä kuitenkaan itse asian eteen mitään? **Heräämisen lähtökohtana tulisi olla, että seurakunta itse herää** valmistautumaan uusia kristittyjä varten.

Itsekin *itkua tyrskähdellen* kohtasin kysymyksen; "Mitä olen tehnyt vähäosaisten eteen"? - miten suhtaudun heihin ja ylipäättään erilaisuuteen? Kuinka Jumala voisi antaa seurakuntaan sieluja, ihmisparkoja, jossa on minunlaisiani ihmisiä?! Olenko koskaan

ajatellut edes, että **juuri minun tulee hoivata heitä**, vastasyntyneitä Jumalan lapsia? Iloitsen tavattomasti, kun kuulen jonkun päässeen uskoon, mutta entä sitten? Mitä teen hänen kohdallaan? Voisinko olla hänelle tuki ja turva, isänä tai äitinä **hoivata** opettaen hänelle Jumalan tien kulkemisen mahdollisuudet?

Havaitsin, että **minun tulee herätä!** – Kyllä Jumala hoitaa uudestisyntymän ja enkelit taivaassa **loitsevat** syntisen päästessä vapauteen Kristuksen haavojen kautta, mutta minun tehtäväni on olla "töissä" synnytys-sairaalassa, päiväkodissa, koulussa ja lopulta työtoverina, aina siellä, mihin **Jumala kutsuu** ja johdattaa.

Tehtäväni ei ole siis keskittyä johonkin sanaan ja sen toteutumisen odotukseen, vaan ennen kaikkea **kasvaa kristittynä, Pyhän Hengen täyteydessä**, vierellä kulkijaksi ja kanssamatkaajan auttajaksi. Aito rakkaus lähimmäistä kohtaan syntyykin vain Jumalan **läheisyydessä**. Hänen läsnäolonsa ja **täyteytensä** avaa ymmärryksen näkemään, mitä tulee tehdä, milloin osoittaa rakkautta, milloin lujuttaa, milloin lempeyttä jne.

Niin, tarkoitukseni ei ole saivarrella sanasta "herätys," vaan todellakin muistuttaa vain oikeasta heräämisen kohteesta. En usko, että on väärin rukoilla ihmisten puolesta ja pyytää heille pelastusta, mutta sitäkin tärkeämpää on antautua kasvuun Jumalan tahdossa. Tulemme jälleen uskon ytimeen, eli todelliseen yhteyteen Jumalan kanssa. Jeesushan sanoi tästä, että meidän **tulisi etsiä ensin** Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskasta tahtoaan, niin siinä ohessa kaikki muukin annetaan. (**Matt.6:33**) Tähän meidän tulee herätä, Jumalan kasvojen kokosydämiseen etsimiseen ja todeksi elämiseen. Juuri tämä kasvattaa meistä niitä auttavia käsiä, joita tarvitaan uusien kristittyjen kasvattamisessa. Jumala haluaa käyttää seurakuntaa tähän tarkoitukseen. Se olisi kuin koti Jumalan lapselle. Siellä saisi hoivaa ja ruokaa. Se olisi paikka, jonne saisi tulla haavoitettuna, lyötynä, mutta myös iloisena elämänsä onnellisina päivinä.

"Sinulla on nimi, että elät, mutta olet kuollut. Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä Minä en ole havainnut sinun tekojasi täydelliseksi Jumalan edessä. Muista siis, mitä olet saanut ja kuollut, ota siitä vaari ja tee parannus. Ellet valvo, Minä tulen kuin varas, etkä tiedä, millä hetkellä Minä sinut yllätän." **Ilm.3:1-3**[*JKR]

Koti, jossa aikuiset lapset **löhöivät** ilman, että he ollenkaan ymmärtävät työhön ryhtymisen tärkeyden, on todella surkuteltava. Näen paljon seurakunnissa tällaisia **laiskottelijoita**. (**Usko ilman tekoja on kuollut Jaak.2:26**) He ovat nautiskelijoita, jotka ovat saaneet tulla aina valmiiseen pöytään eivätkä siksi ole koskaan oppineet itse hankkimaan hengellistä ravintoa, - puhumattakaan siitä, että he joskus opettaisivat muita. **Se kun on niin kiva löhötä ja vaikkapa moittia toisen tekemisiä - sen, joka edes yrittää osallistua johonkin.**

Vai arveletko seurakuntavirkasi olevan vain "istuminen"? – Minulle tuli mitta täyteen sitä lajia kolmessakymmenessä vuodessa! En haluaisi enää istua yhdessäkään kokouksessa toimeettomana.

Sellainen polte on sisimmässäni ja uskon sen syntyneen Jumalan tahdosta. Olenhan pyhittänyt elämäni erityisellä tarkoituksella Jumalan tahdolle ja siinä elämiselle.

Onkin mielenkiintoista se, että täytyessä Pyhällä Hengellä, samanaikaisesti valtaa mielen syvä rauha, mutta myös levottomuus Herran seurakunnan "**leväperäisyydestä**" ja velttoudesta. - **Kuka meidät on kasvattanut kokouskristityiksi?** Miksi istumme kymmenissä tuhansissa kokouksissa ja lopulta kuukahdamme hautaan? Sekö on elämän tai hengellisyytemme tarkoitus? – **Enpä oikein usko!**

On niin helppoa ja mukavaa olla toimeettomana, mutta ajatteletko koskaan, miten hyödytöntä se on? Uskallatko kysyä itseltäsi, että onko kristillisyytesi oikeasti elävää ja tarkoituksellista? Se on jo paljon kyllä, että sielusi pelastuu, mutta voisitko antaa itsestäsi jotain myös palvelustehtävään?

Juuri vähäisyyttäsi ja pienuuttasi Jumala tarvitsee toisen samanlaisen vierellä kulkijana. Vai mitä luulet saavasi aikaan mahtipontisena ja ylvyänä ihmisenä? **Tiedä se, että sinua tarvitaan sinuna itsenäsi.**

Jumala on kasvattanut lapsensa kaikissa koettelemuksissa, puutteissa, mutta myös siunauksissa ja läsnäolossaan tiettyjä tarkoituksia varten. Tämä tarkoituksellisuus saa minut innostumaan yhä uudelleen ja uudelleen! Olen oppinut, että Jumala käyttää minussa sitä, mitä minussa on, ei niinkään sellaista, mitä en ole. Sanon tämän sinulle rohkaistakseni sinua uskalluksella käymään toimeen! Sinua tarvitaan siis itsenäsi, juuri sellaisena, millaiseksi Jumala on sinua kasvattanut. Siinä ollen ja toimeen tarttuen Jumala kyllä vie eteenpäin ja on voimallinen jalostamaan ihmisyyttä ja hengellisyyttä ja näin olet yhä enenevässä määrin valmis palvelemaan kaikkia **hyviä tarkoituksia**.

Ole **rohkea** ja haaveile tulevaisuudesta Jumalan palvelijana! Olipa se sitten suurta tai pientä, käy sitä kohti, sillä Jumala tahtoo käyttää jokaista pelastussuunnitelmansa eteenpäin viemiseksi. – Mikä estäisi rakastamasta ja osoittamasta jumalista hyvyyttä toisille ihmisille? Mikä estäisi siirtämästä katsetta omasta **navasta** ja surkuttelusta toiseen, jota voisi auttaa tai jotenkin ilahduttaa tai rohkaista? – Pistän merkille, että toimeen ryhtyessäni Jumala kyllä auttaa ja johdattaa. Siinä samassa saan itsekin siunauksen ja rikkaan elämän, nimittäin Jumalani läsnäolo **ravitsee** minut. Tätä jumalista hyvyyttä elämään ja jakamaan kutsun sinua! Täyttäköön Pyhä Henki sydämesi kaiken touhusi keskellä niin, että heräät näkemään Hänen ihmeellisen, siunatun ja kokonaisvaltaisen suunnitelmansa elämäsi varalle!

"Minä käyn levolle ja nukun. Minä herään, sillä Herra tukee minua." **Ps.3:6**[*JKR]

OLE SIUNATTU!

Pasi Kallio (Solujohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaisrk.)